

งานวิจัยในชั้นเรียน
การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

นางสุนิสา ภูสุข
ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา
ตำบลท่ามะปราง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเป็นพื้นฐานของการศึกษาในทุกแขนงสาขาและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะในขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและก้าวหน้ามากขึ้น ดังนั้นเราจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ต้องอ่านได้คล่อง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อการแสวงหาความรู้อย่างหลากหลาย สามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารได้ทันที

เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ เมื่ออ่านมากก็ยิ่งทำให้ได้รับความรู้มาก ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องให้ความสำคัญฝึกฝนกันอยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่การศึกษาคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคตลอดจนถึงข้อความ ครูผู้สอนได้เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานอันสำคัญ จึงได้ทำการศึกษาเรื่องการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เพื่อที่จะหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ในวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท๒๒๑๐๒) ครูผู้สอนได้คำนึงถึงความสามารถของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวผู้เรียนและเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนทุก ๆ รายวิชา ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ บางส่วนนั้นประสบปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนให้มากขึ้น โดยเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์ สำหรับนักเรียนบางคนที่อ่านออกเสียงไม่ชัดเจนและแบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้องให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง
๒. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๓. เพื่อหาแนวทางแก้ไขการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง

ประโยชน์ของการวิจัย

พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๓๘ คน ให้มีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ได้ดียิ่งขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

ตัวแปรที่ศึกษา

๑. ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
๒. ตัวแปรตาม คือ ทักษะพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

แนวทางในการดำเนินการวิจัย

๑. ศึกษาปัญหาและกำหนดปัญหา
๒. ตั้งสมมติฐานและหาวิธีการแก้ปัญหา
๓. รวบรวมข้อมูลและสร้างเครื่องมือในการวิจัย
๔. เก็บข้อมูล วิเคราะห์และแปลความหมาย
๕. สรุป และเขียนรายงานการวิจัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๕ คน มีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ได้ดีขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. พัฒนา หมายถึง ทำให้เจริญขึ้น, ทำให้ดีขึ้น
๒. ทักษะ หมายถึง ความสามารถ, ความถนัด, ความชำนาญ, ฝีมือลายมือ, ความสามารถเฉพาะ
๓. แบบฝึก , แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย มีทั้งหมด ๓ ชุดแบบฝึก

บทที่ ๒

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย บทร้อยแก้ว
๒. การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย บทร้อยกรอง

หลักเกณฑ์ในการอ่าน

๑. หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทัวไป
๒. หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว
๓. หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยกรอง

จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

ความหมายของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) ได้กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงความสามารถของผู้อ่านในการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และถ่ายทอดอารมณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย อาจแบ่งตามลักษณะคำประพันธ์ที่นำมาอ่านได้ ๒ ประเภท ดังนี้

๑. ร้อยแก้ว หมายถึง ข้อความที่เรียบเรียงอย่างสละสลวย ถูกต้องตามหลักภาษา แต่ไม่กำหนดข้อบังคับคำตามฉันทลักษณ์

๒. ร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง ซึ่งทำให้เกิดความไพเราะจากเสียงสัมผัส จังหวะ และเสียงหนักเบาตามฉันทลักษณ์ที่กำหนด เช่น กลอน กาพย์ โคลง ร่าย ฉันท์ เป็นต้น

การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้วและร้อยกรองมีแนวทางการอ่านที่แตกต่างกันตามลักษณะของคำประพันธ์ เราจึงควรศึกษาและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

หลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทัวไป

- ๑.๑ อ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
- ๑.๒ อ่านให้ดังพอที่ผู้ฟังได้ยินทั่วถึง

๑.๓ อ่านให้เป็นเสียงพูดโดยธรรมชาติ

๑.๔ รู้จักทอดจังหวะและหยุดหายใจเมื่อจบข้อความตอนหนึ่ง ๆ

๑.๕ อ่านให้เข้าลักษณะของเรื่อง เช่น บทสนทนา ต้องอ่านให้เหมือนการสนทนากันอ่านคำบรรยาย พรรณนาความรู้สึก หรือปรากฏการณ์อ่านให้เข้ากับลักษณะของเรื่องนั้น ๆ

๑.๖. อ่านออกเสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุหรือโกรธ ก็ทำเสียงแข็งหรือเร็ว ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคร่ำครวญ อ่อนวอน ต้องอ่านให้ถูกต้อง

๑.๗. ถ้าเป็นเรื่องร้อยกรองต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

๑.๗.๑ สัมผัสครุ ลหุ ต้องอ่านให้ถูกต้อง

๑.๗.๒ เน้นคำรับสัมผัสและอ่านเอื้อสัมผัสใน เพื่อเพิ่มความไพเราะ

๑.๗.๓ อ่านให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองนิยม ตามลักษณะของร้อยกรอง

๒. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว ดังนี้

๒.๑ ก่อนอ่านควรศึกษาเรื่องที่อ่านให้เข้าใจ โดยศึกษาสาระสำคัญของเรื่องและข้อความทุกข้อความเพื่อที่จะแบ่งวรรคตอน ในการอ่านได้อย่างเหมาะสม

๒.๒ อ่านออกเสียงดังพอเหมาะกับสถานที่และจำนวนผู้ฟัง ให้ผู้ฟังได้ยินทั่วกัน ไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป

๒.๓ อ่านให้คล่อง ฟังรีนหูและออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ชัดถ้อยชัดคำ โดยเฉพาะตัว ร ล หรือคำควบกล้ำ ต้องดังให้ชัดเจน

๒.๔ อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติที่สุด

๒.๕ เน้นเสียงและถ้อยคำตามน้ำหนักความสำคัญของใจความ ใช้เสียงและจังหวะให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง เช่น ดุ อ่อนวอน จริงจัง โกรธ เป็นต้น

๒.๖ อ่านออกเสียงให้เหมาะกับประเภทของเรื่อง รู้จักใส่อารมณ์ให้เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง

๒.๗ ขณะที่อ่าน ควรสบสายตาผู้ฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ

๒.๘ การอ่านในที่ประชุม ต้องจับหรือถือบทอ่านให้เหมาะสมและยืนทรงตัวในท่าที่สง่า

๓. หลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยกรอง ดังนี้

๓.๑ ศึกษาลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละชนิด ที่จะอ่านให้เข้าใจแจ่มแจ้ง เช่น การแบ่งจังหวะ จำนวนคำ สัมผัส เสียงวรรณยุกต์ เสียงหนักเบา เป็นต้น

๓.๒ อ่านให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ

๓.๓ อ่านออกเสียงคำให้ชัดเจน ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ

๓.๔ อ่านออกเสียงดังพอสมควรที่ผู้ฟังจะได้ยินทั่วถึง ไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป

๓.๕ อ่านมีจังหวะ วรรคตอน รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียง หรือหลบเสียง

๓.๖ คำที่รับสัมผัสกัน ต้องอ่านเน้นเสียงให้ชัด

๓.๗ อ่านเอื้อสัมผัสในเพื่อเพิ่มความไพเราะ

๓.๘ คำที่มีพยางค์เกินให้อ่านเร็วและเบา เพื่อเสียงไปตกอยู่พยางค์ที่ต้องการ

๓.๙. มีศิลปะในการใช้เสียง รู้จักเอื้อนเสียงให้เกิดความไพเราะ และใช้เสียงแสดงความรู้สึกให้เหมาะกับข้อความ เพื่อรักษาบรรยากาศของเรื่องที่อ่าน

๓.๑๐. เมื่ออ่านถึงตอนจะจบบทต้องเอื้อนเสียงให้ทอดจังหวะใช้ช้าลง จนกระทั่งจบ

จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. เพื่อให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
๒. เพื่อให้รู้จักใช้น้ำเสียงบอกอารมณ์และความรู้สึกให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน
๓. เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
๔. เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน
๕. เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน
๖. เพื่อเป็นการรับสารและส่งสารวิธีหนึ่ง

มารยาทในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

๑. การใช้ น้ำเสียง คือควรพิจารณาใช้น้ำเสียงให้สอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่ควรดัดเสียงจนฟังไม่เป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจทำความเข้าใจเนื้อหาไม่ตรงกับเจตนาของผู้อ่านรวมถึงการดัดเสียงจนเกินงาม ก็อาจสร้างความรำคาญแก่ผู้ฟังได้

๒. มีบุคลิกภาพที่ดี คือการจัดระเบียบท่ายืน หรือท่านั่งให้เหมาะสมไม่หลุกหลิก และไม่ควรรยกวางข้อความขึ้นมาให้ผู้ฟังเห็น หรือก้มหน้าก้มตาอ่านจนไม่สนใจผู้ฟัง

๓. ควรสังเกตปฏิกิริยาของผู้ฟัง คือสังเกตดูว่าผู้ฟังสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวตามผู้อ่านทันหรือไม่ รวมถึงสังเกตว่าผู้ฟังให้ความสนใจมากน้อยเพียงไร แล้วจึงปรับเปลี่ยน – ลดความเร็วในการอ่านลีลา น้ำเสียง เป็นต้น เพื่อดึงให้ผู้ฟังกลับมามีส่วนร่วมกับการอ่าน

๔. ไม่ควรแสดงอารมณ์โมโห หงุดหงิด ฉุนเฉียว หรือใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อเห็นว่าผู้ฟังไม่สนใจ หรือพูดคุยเสียงดัง หากแต่ควรรู้จักระงับอารมณ์ และอาจถามผู้ฟัง

บทที่ ๓

การดำเนินวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๕ คน

วิธีดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ในเวลาเรียน แล้วเลือกนักเรียนที่มีปัญหามาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย นอกเวลาเรียน
๒. วางแผนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว จำนวน ๓ ชุด และระยะเวลาในการปฏิบัติ

วัตถุประสงค์

๑. จัดทำแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว จำนวน ๓ ชุด
๒. จัดเก็บข้อมูล
๓. นำผลที่ได้มาบันทึก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

๑. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้วให้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา ๓ วันดังนี้
 - ๑.๑ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ก่อนการฝึก
 - ๑.๒ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๑
 - ๑.๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน อ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๒
 - ๑.๔ วัน - นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน
อ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๓

๑.๕ วัน - ๒๕๖๗ นักเรียนศึกษานอกเวลาเรียน
อ่านแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย หลังการฝึก

๒. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ร้อยแก้ว
ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละครั้งนั้น กระทำการวิเคราะห์โดยนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าร้อยละโดยใช้สูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\bar{x}}{N} \times 100$$

โดยที่ $\bar{x}$ แทน คะแนนที่ได้
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

โดยที่ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๑. การหาค่าเฉลี่ย
๒. การหาค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนได้ศึกษากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๕ คน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำในภาษาไทย จำนวน ๓ ชุด

จากการบันทึกผลสามารถวิเคราะห์ผลเป็นตาราง ได้ดังนี้

ร.ร.	ชื่อ - นามสกุล	ผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย										
		คะแนน ก่อนฝึก	แบบฝึกชุดที่๑			แบบฝึกชุดที่๒			แบบฝึกชุดที่๓			คะแนน หลังฝึก
			ความคล่องแคล่ว (๕)	ความถูกต้องชัดเจน (๕)	คะแนนรวม =๑๐	ความคล่องแคล่ว (๕)	ความถูกต้องชัดเจน (๕)	คะแนนรวม =๑๐	ความคล่องแคล่ว (๕)	ความถูกต้องชัดเจน (๕)	คะแนนรวม =๑๐	
๑	ด.ช.ณัทรพงศ์ หลีกคำ	๓	๓	๔	๗	๔	๔	๘	๔	๔	๘	๔
๒	ด.ช.พศวีร์ กุศลเลิศ	๒	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๔	๔	๘	๔
๓	ด.ช.กานุพงศ์ เหล็กนาง	๒	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๔	๔	๘	๔
๔	ด.ช.กิตติภพ สมวงษ์	๓	๓	๔	๘	๔	๔	๘	๓	๓	๖	๕
๕	ด.ช.ธนัญชัย เปรมอยู่	๒	๓	๓	๖	๓	๔	๗	๓	๔	๗	๓
รวม		๑๒	๑๕	๑๗	๓๓	๑๗	๒๐	๓๗	๑๙	๒๒	๔๐	๒๑
ค่าเฉลี่ย		๒.๔	๓	๓.๔	๖.๖	๓.๔	๔	๗.๔	๓.๘	๔.๔	๘	๔.๒
ร้อยละ		๔๘	๖๐	๖๘	๖๖	๖๘	๘๐	๗๔	๗๖	๘๘	๘๐	๘๔

เกณฑ์การให้คะแนน รวม ๑๐ คะแนน

๕ คะแนน ความคล่องแคล่ว

(๐ คะแนน = ปรับปรุง ๑ คะแนน = พอใช้ ๒ - ๓ คะแนน = ดี ๔ - ๕ คะแนน = ดีมาก)

๕ คะแนน ความถูกต้องชัดเจน

(๐ คะแนน = ปรับปรุง ๑ คะแนน = พอใช้ ๒ - ๓ คะแนน = ดี ๔ - ๕ คะแนน = ดีมาก)

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการสรุปวิจัยได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีการพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ที่ดีขึ้น สังเกตจากการผลวิเคราะห์ในตาราง ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย มีการพัฒนาขึ้น ร้อยละ ๓๖

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของจากกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ที่ ดีขึ้น จากคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ค่าเฉลี่ยเป็น ๒.๔ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๘ และคะแนนหลังใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ยเป็น ๔.๒ คะแนน คิดเป็น ร้อยละ ๘๔ ซึ่งเป็นตามผลที่คาดหวังไว้

จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้ดีขึ้น นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ดีขึ้นนี้ ไปใช้กับการอ่านเพื่อศึกษาในวิชาอื่น ๆ ได้

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น และมีผลการพัฒนาการเรียนในรายวิชาภาษาไทยดีขึ้น รวมทั้งยังสามารถนำไปบูรณาการในรายวิชาอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ให้มีคำศัพท์ยากและมีเนื้อที่ยาวกว่าเดิม เพื่อที่จะได้ให้นักเรียนพัฒนาทักษะและมีการฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

๒.๑ ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย กับห้องอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ ที่เรียนวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

๒.๓ ควรใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกทักษะ เพื่อให้ได้ผลและประสิทธิภาพที่ดี

ภาคผนวก

แบบทดสอบก่อนและหลังฝึก
วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้อง
แบบที่ ๑

๑. เดียดฉันท์	๒. ชะล่า	๓. กริยา	๔. ร้องรำ
๕. เกษตรกรรม	๖. เรียบร้อย	๗. ตรวจตรา	๘. ศรีสยาม
๙. ครั่งคราว	๑๐. โครกคราก	๑๑. ไตรรัตน์	๑๒. รัตนตรัย
๑๓. ไต้ฝุ่น	๑๒. เตรีดเตร่	๑๓. ไถ่ถอน	๑๔. ซ่อมแซม
๑๕. ทรวดทรง	๑๖. ดุลพินิจ	๑๗. ทะนุบำรุง	๑๘. ทบวง
๑๙. เทคนิค	๒๐. ชุรการ	๒๑. อำรงค์	๒๒. เนรนาด
๒๓. บัณฑิต	๒๔. ปรีมปรา	๒๕. ปรีศนา	๒๖. พัลวัน

แบบที่ ๒

“ในสังคมประชาธิปไตยควรหาข้อยุติในลักษณะของการร่วมกันคิด
และร่วมมือกันอภิปรายโดยใช้ข้อมูลอย่างรอบด้าน
มีการพิจารณาเหตุผลของแต่ละฝ่ายด้วยความเป็นธรรม
ข้อเสนอของฝ่ายใดมีเหตุผล และมีความเป็นไปได้มากกว่า
ก็จะนำไปปฏิบัติต่อไป”

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. กรกฎ	๒. ชุกชี
๓. กรมขุน	๔. พลีชีพ
๕. กุณฑี	๖. ภรรยา
๗. เรียบเรียง	๘. ปฐมวัย
๙. รื่นเริง	๑๐. ผนวช
๑๑. ขวนขวาย	๑๒. นิคหิต
๑๓. ขัดสมาธิ	๑๔. สตรี
๑๕. คนธรรม	๑๖. แจ่มแจ้ง
๑๗. จุนสี	๑๘. สร้างสรรค์
๑๙. ชักเย่อ	๒๐. พร้อมเพรียง

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้ โดยเน้นออกเสียงคำที่ขีดเส้นใต้ให้ถูกต้อง

๑. ประเพณี กวนข้าวทิพย์ เป็นประเพณีหนึ่งที่คนไทยปฏิบัติกันมาเป็นเวลานาน
๒. สังข์ทองแม้จะเป็นลูกกษัตริย์ แต่ต้องตกระกำลำบาก
๓. ตำรวจปราบปราม ตรวจตรา อย่างแข็งขัน
๔. ตึกหลังนี้แม้จะสร้างใหม่ แต่ก็มีรอยร้าว อยู่หลายแห่ง
๕. สิ่งปลูก จากบ้านเรือนและโรงงานไหลลงแม่น้ำลำคลอง
๖. เช้าวันนี้จะเริ่มต้นด้วยการบรรยาย วิชาปรัชญา
๗. ยาบ้าเป็นมหันตภัย ที่น่ากลัวและกำลังเติบโตไปกับอนาคตของชาติ
๘. พระพุทธรูปประหลาด เหลือแต่ฐานชุกชี
๙. การซื้อพันธบัตรรัฐบาล เป็นการออมอย่างหนึ่ง
๑๐. น้ำท่วมหรือที่บางคนเรียกว่า น้ำหลาก ถือเป็นภัยธรรมชาติ

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ชุดที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ โดยออกเสียงคำที่ขีดเส้นใต้
ให้ถูกต้อง

บทเรียนของบุญทริก

ในชีวิตของคนเรามีประสบการณ์ที่น่าจดจำหลายเรื่อง บางเรื่องเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ยินดี บางเรื่องเป็นสิ่งที่ควรยึดเป็นบทเรียน ดังเช่นเรื่องบทเรียนของบุญทริก

บุญทริกเป็นหญิงสาวที่มีรูปร่างหน้าตาแอร่มแซมซ้อย เธอชอบแต่งตัวอะร้าอร่าม จนใครๆคิดว่าเธอวิถถาร เธอเป็นคนมีททฐิ ไม่เชื่อคำเตือนของผู้ใดจนถูกปรามาสจากคนรอบข้าง ว่าจะเรียนไม่สำเร็จ เธอคิดว่าทุกคนเป็นคนปรปักษ์ต่อเธอ แต่แล้ววันหนึ่งเธอก็พบกับวิฤตถการณในชีวิต เธอถูกชายคนหนึ่งที่ยังไม่สร้งมาแสดงความกักขพะจนเธอเกือบพลาดท่าเสียที ตั้งแต่นั้นมาเธอจึงเข้าใจความหวังดีของทุกคนที่คอยเตือนเธอตลอดเวลา

บทเรียนของบุญทริกครั้งนี้ เราทุกคนสามารถนำมาเป็นคติในการดำเนินชีวิตได้ โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มีอันตรายอยู่รอบด้าน หญิงสาวทุกคนต้องระมัดระวังการแต่งกาย เพราะเธออาจจะไม่โชคดีอย่างบุญทริกก็ได้

บรรณานุกรม

- บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (๒๕๕๕). **หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- อักษรเจริญทัศน์ อจท. **หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.๑**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
ร่มเกล้า.
- _____. (๒๕๕๑). **หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.๓**. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
ร่มเกล้า.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (๒๕๔๓). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไม่ปรากฏผู้แต่ง. (๒๕๕๔). **หลักการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย** . (ออนไลน์). แหล่งที่มา
<http://www.Kannikakangnkankhad.blogspot.com> (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)